

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 10 oktober 2000 (12.10)
(OR. fr)**

12184/00

LIMITE

**CATS 61
COPEN 69
JAI 105**

NOTA

van: het voorzitterschap

aan: het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad

nr. vorig doc.: 11857/00 CATS 59 COPEN 66 JAI 100

Betreft: ontwerp-overeenkomst betreffende de verbetering van de wederzijdse rechtshulp in strafzaken

In het verlengde van de Europese Raad van Tampere heeft het Franse voorzitterschap een ontwerp-overeenkomst voorgelegd betreffende de verbetering van de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, met name op het gebied van de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, het witwassen van opbrengsten van misdrijven en de criminaliteit op financieel gebied.

Met deze tekst wordt beoogd door aanvulling van de bestaande bepalingen een aantal obstakels voor wederzijdse rechtshulp weg te nemen die door de met de bestrijding van de financiële criminaliteit belaste rechters en politiemensen zijn geconstateerd en onder de aandacht gebracht. Doel ervan is het opheffen van de door de burgers niet meer aanvaarde discrepantie tussen het vrije verkeer van personen en goederen enerzijds en de onvoltooide ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid anderzijds.

De Groep justitiële samenwerking in strafzaken is begonnen met de behandeling van de ontwerp-overeenkomst. Resultaat van die eerste gesprekken is dat de Raad zal worden verzocht in verband met twee principes richtsnoeren voor de verdere besprekingen te geven.

1) Men kan zich niet beroepen op het belastinggeheim

Onderzoeks- of inbeslagnemingsmaatregelen halen nog al te vaak niets uit doordat het moeilijk is om bepaalde fiscale gegevens te verkrijgen.

Op die situatie wordt voortdurend gewezen door rechters en politiemensen.

In de ontwerp-overeenkomst wordt het beginsel gehuldigd dat wederzijdse rechtshulp niet kan worden geweigerd alleen omdat het verzoek betrekking heeft op fiscale of douanedelicten.

Voorgesteld wordt dat de Raad zijn goedkeuring hecht aan dit beginsel; de daadwerkelijke naleving daarvan zal van essentieel belang zijn voor een doeltreffende bestrijding van het witwassen van geld.

2) Men kan zich niet beroepen op het bankgeheim

De Europese Raad van Tampere heeft (in conclusie nr. 54) uitdrukkelijk gesteld dat "de justitiële autoriteiten (...) informatie [moeten] kunnen verkrijgen wanneer deze noodzakelijk is voor onderzoek naar het witwassen van geld".

De rechters, de procureurs en de met het onderzoek belaste politiemensen betreuren dat, ook al kan men zich tegenover hen niet meer op het bankgeheim beroepen, het toch moeilijk blijft om operationele gegevens te verkrijgen.

De ontwerp-overeenkomst huldigt het beginsel dat men zich naar Europees recht niet op het bankgeheim kan beroepen (art. 3) en trekt daar alle consequenties uit (art. 5). Dat beginsel moet in de praktijk immers gestalte krijgen door de rechterlijke instanties bij een verzoek om rechtshulp te garanderen dat:

- zo spoedig mogelijk de lijst van bankrekeningen van een persoon of rechtspersoon wordt verstrekt
- een overzicht wordt verstrekt van de transacties die via een rekening zijn verricht.

De Raad wordt verzocht zich uit te spreken over het beginsel van het zich niet kunnen beroepen op het bankgeheim en over de twee bovenvermelde consequenties daarvan, met dien verstande dat een en ander later nader moet worden geregeld.
